

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
การผ่อนชำระภาษีการรับมรดก
พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผ่อนชำระภาษีการรับมรดก อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผ่อนชำระภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในการผ่อนชำระภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้ แต่ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีถึงแก่ความตายโดยยังมีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีแทนผู้ตาย ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีได้

คำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือเวลาที่อธิบดีอนุญาตให้เลื่อนออกไป ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา และให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีและปรากฏว่ามีภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ไม่ว่าจะได้มีการชำระภาษีหรือการผ่อนชำระภาษีแล้วหรือไม่ อาจยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามจำนวนที่ต้องเสียเพิ่มขึ้นจากการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมิน โดยให้ยื่นภายในวันสุดท้ายของกำหนดเวลาชำระภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีถึงแก่ความตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมิน หากได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือเวลาที่อธิบดีอนุญาตให้เลื่อนออกไปแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีแทนผู้ตายยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีสำหรับจำนวนภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้นจากการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมินได้

คำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ยื่นภายในวันสุดท้ายของกำหนดเวลาชำระภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีนั้น และให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ห้ามมิให้มีการผ่อนชำระภาษี ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินประเมินภาษีแล้วพบว่ามูลค่ามรดกที่ต้องเสียภาษีขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้า หรือพบว่ามียรายการที่ผู้ยื่นมิได้แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีหรือแสดงไว้เป็นเท็จ

มาตรา ๕ ผู้ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๓ หรือมาตรา ๔ ต้องแจ้งรายละเอียดการผ่อนชำระภาษี แล้วแต่กรณี ในคำร้อง โดยอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนปีที่จะผ่อนชำระภาษีซึ่งต้องไม่เกินห้าปี
- (๒) จำนวนงวดที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปีโดยกำหนดเป็นงวดรายเดือน งวดรายสามเดือน งวดรายหกเดือน หรืองวดรายสิบสองเดือน
- (๓) จำนวนเงินที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปี
- (๔) จำนวนเงินที่จะต้องชำระในแต่ละงวด โดยมีจำนวนเงินเท่ากันทุกงวดซึ่งเฉลี่ยตามจำนวนเงินที่จะผ่อนชำระภาษีในแต่ละปี
- (๕) หลักประกันการผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๖

ผู้ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีต้องจัดให้มีหลักประกันตามวรรคหนึ่ง (๕) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำร้อง หากไม่จัดให้มีหลักประกันอย่างครบถ้วนตามที่แจ้งไว้ภายในเวลาดังกล่าว ให้สิทธิการผ่อนชำระภาษีสิ้นสุดลง

มาตรา ๖ ผู้ผ่อนชำระภาษีต้องจัดให้มีหลักประกันการผ่อนชำระภาษีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ จนกว่าจะสิ้นสุดเวลาการผ่อนชำระภาษี

(๑) หนังสือค้ำประกันของสถาบันการเงินภายในประเทศไทยตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ส่งมอบหนังสือค้ำประกันดังกล่าวต่อกรมสรรพากร

(๒) ที่ดินหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของผู้ผ่อนชำระภาษีหรือของบุคคลอื่นโดยจดทะเบียน จำนองไว้ต่อกรมสรรพากร

(๓) กรรมสิทธิ์ห้องชุดในอาคารชุดของผู้ผ่อนชำระภาษีหรือของบุคคลอื่นโดยจดทะเบียน จำนองไว้ต่อกรมสรรพากร

(๔) พันธบัตรรัฐบาลของผู้ผ่อนชำระภาษีหรือของบุคคลอื่น โดยทำสัญญาจำนำไว้ต่อกรมสรรพากร หลักประกันการผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่มีภาระผูกพันและมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าภาษีที่ต้องชำระ โดยทรัพย์สินตาม (๒) และ (๓) ให้ใช้ราคาประเมินที่ใช้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินในการกำหนดหรือคิดคำนวณมูลค่า

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีปฏิบัติตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีอนุญาตการผ่อนชำระภาษีตามคำร้องนั้น

เมื่อมีการอนุญาตให้มีการผ่อนชำระภาษีแล้ว ให้การผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๓ มีผลนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่อธิบดีอนุญาต ให้เลื่อนออกไป สำหรับการผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๔ ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษี

มาตรา ๘ ผู้ผ่อนชำระภาษีต้องชำระภาษีภายในวันสุดท้ายแห่งงวดที่ถึงกำหนดชำระนั้น

ในกรณีผู้ผ่อนชำระภาษีประสงค์จะชำระภาษีให้เสร็จสิ้นก่อนกำหนดเวลาที่ขอผ่อนชำระภาษี ผู้ผ่อนชำระภาษีจะชำระภาษีในแต่ละงวดหรืองวดใดงวดหนึ่งเป็นจำนวนมากกว่าจำนวนที่ขอผ่อนชำระภาษี ในแต่ละงวดก็ได้ ทั้งนี้ แม้จำนวนปีที่ผ่อนชำระและจำนวนงวดที่ผ่อนชำระในแต่ละปีจะไม่เป็นไปตามที่ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระภาษีไว้ ก็ให้กระทำได้

กรณีผู้ผ่อนชำระภาษีไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือไม่ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่ง ให้ผู้ผ่อนชำระภาษีหมดสิทธิการผ่อนชำระภาษีและต้องชำระภาษีที่ค้างอยู่ทั้งจำนวนพร้อมเงินเพิ่ม โดยให้คำนวณเงินเพิ่มนับตั้งแต่วันพ้นกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือนับตั้งแต่วันพ้นกำหนดวันสุดท้ายของกำหนดเวลาชำระภาษีที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี จนถึงวันที่ชำระภาษีครบถ้วน

มาตรา ๙ การผ่อนชำระภาษีภายในเวลาสองปี ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินเพิ่ม สำหรับเงินเพิ่มที่อาจคำนวณได้ตลอดระยะเวลาการผ่อนชำระภาษีนั้น

การผ่อนชำระภาษีที่มีเวลาเกินกว่าสองปี ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละศูนย์จุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยให้คำนวณเงินเพิ่มนับตั้งแต่วันที่การผ่อนชำระภาษีมีผล เว้นแต่จะมีการชำระภาษี

ครบถ้วนภายในเวลาสองปี ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินเพิ่ม และให้นำเงินเพิ่มที่ได้ชำระแล้วมาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดกจะผ่อนชำระภาษีการรับมรดกที่ต้องเสียก็ได้
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้